

Duminică 19 Octombrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 20 Octombrie

18:30-20:30 Întâlnire tineret

Marti 21 Octombrie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri 22 Octombrie

19-21 Fanfară

Joi 23 Octombrie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 24 Octombrie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Hai deți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

VREMEA SCRIPTURII!

19 Octombrie	1 Împarati 22	1 Tes. 5	Daniel 4	Psalmii 45
20 Octombrie	2 Împarati 1	2 Tes. 1	Daniel 5	Psalmii 46-47
21 Octombrie	2 Împarati 2	2 Tes. 2	Daniel 6	Psalmii 48
22 Octombrie	2 Împarati 3	2 Tes. 3	Daniel 7	Psalmii 49
23 Octombrie	2 Împarati 4	1 Timotei 1	Daniel 8	Psalmii 50
24 Octombrie	2 Împarati 5	1 Timotei 2	Daniel 9	Psalmii 51
25 Octombrie	2 Împarati 6	1 Timotei 3	Daniel 10	Psalmii 52-54

Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El. - Ioan 1:3

ANUNȚURI

- În după masa acestei zile vom fi slujiți prin cântare și poezie de studenții creștini din Timișoara. Dumnezeu să-i binecuvinteze.

- Duminica viitoare, în cadrul serviciului divin de evanghelizare, Evanghelia Domnului Isus Hristos va fi propovăduită de fr. Pastor Nicu Tătar, pastor al Bisericii Baptiste din Hațeg.

- În perioada 9- 16 noiembrie vom avea o săptămână de evanghelizare. Să ne rugăm Domnului pentru biruința acestei lucrări.

Ziub Elena - 19.10
Pop Ana-Iuliana - 20.10
Lascu Ana - 21.10
Bulz Viore - 23.10
Mihet Sabina - 23.10
Petrovici Gheorghe - 23.10
Badau Sofia - 24.10
Stanici Maria - 24.10
Voichescu Ramona - 24.10
Bancovici Ana - 25.10

Biruința nu este a celor ce vorbesc multe, ci a celor ce fac multe. -- Sf. Ioan Gura de Aur

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocârțu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocârțu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/proponeri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocârțu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Anul evanghelizării Au mai rămas **14** de săptămâni. Ai câștigat un suflet pentru Hristos?

Ferește-te de păcatul mândriei!

19 Octombrie **NR. 182**

Acesta afectează cel mai profund neprihănirea oamenilor deoarece ei sunt cei mai inconștienți cu acesta.

"Păzește de asemenea pe robul Tău de mândrie, ca să nu stăpânească ea peste mine! Atunci voi fi fără prihană" (Psalmul 19.13).

Singura excepție a mărturiei generale pe care Dumnezeu o dădea despre neprihănirea lui David consta în păcatul mândriei: "Căci David făcuse ce este plăcut înaintea Domnului și nu se abătuse de la nici una din poruncile Lui în tot timpul vieții lui, afară de întâmplarea cu Urie, hetitul". Celelalte păcate comise de David n-au fost puse la socoteală deoarece ele nu lăsaseră o urmă atât de adâncă asupra neprihănilor sale așa cum făcuse acel singur păcat.

După cum păcatul mândriei este incompatibil cu neprihănirea, tot așa neprihănirea obișnuită nu se potrivește cu mândria obișnuită. Dacă o singură înghițitură din această otrăvă afectează în mod serios duhul unei persoane plăcute, cât de mortală trebuie să fie neprihănilor în întregime, dacă creștinul bea din ea în fiecare zi?

După cum "Daniel a hotărât în inima lui să nu se spurce cu bucatele de la masa împăratului", tot astfel și noi trebuie să ne luăm zilnic angajamentul de a nu ne întina cu păcatul mândriei.

Augustin mărturisea: "Pot greși, dar fără să fiu considerat eretic. Pot avea multe căderi, dar prin harul lui Dumnezeu, mă străduiesc să nu fiu un păcătoas mândru". Dacă nu dorești să devii un păcătoas mândru, încetează să fi ușuratic față de păcatele ce par mai puțin grave în comparație cu altele.

De exemplu, când cugetul lui David îl muștra pentru că tăia din haina lui Saul, el s-a oprit de la ce-și propusese și s-a îndepărtat. Inima duioasă a lui David îi reproșa că tăia din veșmântul regelui și astfel nu i-a îngăduit să-i taie capul și să-i ia viața acestuia.

Dar, cu altă ocazie, cugetul lui David a fost prea întunecat pentru a-l preveni de pericolul care îl pândea, așa că el a pofțit-o pe Bașeba. Asemenea unui alpinist surprins de o avalanșă, el a fost zdrobit de păcatele unuia după altul, până când, în final, a căzut în păcatul uciderii.

Când răul este înghețat, un om se poate aventura să umble și să alerge acolo unde nu ar fi îndrăznit să-și pună piciorul dacă gheața ar fi fost topită sau crăpată. Și când inima unui om evlavios este atât de împietrită încât poate persista într-o nelegiuire, oricât de neînsemnată i s-ar părea, iar cugetul lui nu este zdrobit, cine știe cât de mult se va cufunda el în păcat?

Autor: William Gurnall

MÂNDRIA: PIEDICA PENTU SFINȚENIE

Sfințenia vieții ar trebui să fie scopul fiecărui creștin. Sfințenia este pur și simplu egalitate cu imaginea lui Christos. Este unul dintre cele mai mari atribute ale creștinilor victorioși de-a lungul secolelor. Episcopul J.C. Ryle a scris în cartea sa : Lideri creștini ai secolului 18, ca liderii în timpul celor mai mari treziri spirituale din trecut au fost întodeauna bărbați și femei sfinți. Au avut defectele lor ca și oricare dintre noi, dar au avut o dorință a inimii de a fi ca și Christos. Doreau să-L cunoască în cel mai adânc mod.

Oricine își dorește să fie ca și Christos ar trebui să aibă o inimă a smereniei. Smerenia și sfințenia merg mână în mână. Deci nu există loc pentru mândrie în inima care este într-o adevărată căutare a sfințeniei. Sfințenia îl are în centru pe Dumnezeu pe când mândria contemplă eul. Imaginea perfectă a sfințeniei este Christos, iar portretul cel mai bun al mândriei este lucifer. Sfințenia este dorința de a fi ca și Christos. Mândria este aspirația de a fi mai bun decât alții. Sfințenia demonstrează umilința caracterului. Mândria se laudă și nu are caracter.

Este imposibil să umblî în sfințenie și să menți o inimă mândră. Aroganța și mândria sunt pur și simplu obstacole pentru o inimă sfântă. Când vom înțelege ce este o inimă sfântă, atunci este ușor să vedem cât de imposibil este ca sfințenia și mândria să locuiască în aceeași inimă. Sfințenia este pur și simplu o lucrare interioară a lui Dumnezeu într-un credincios pentru a putea fi în armonie cu Christos. El a existat din eternitate ca și Dumnezeu. Totuși în natura lui Isus este umilință. El s-a smerit atât de tare până la punctul în care a luat asupra Lui hainele umanității. Isus, Fiul lui Dumnezeu și a Omului poate fi descris doar în termenii de umilință. Deaceia este imposibil ca ca fi mândru și în același timp ca și Christos.

Biblia spune că Dumnezeu stă împotriva celor mândri dar celor smeriți le dă har. Dacă Dumnezeu stă împotriva celor mândri atunci este imposibil să fi sfânt și în acelaș timp și mândru. De multe ori ne îmbrăcăm mândria în diverse stiluri. În mod greșit credem că o anumită formă de mândrie este bună. Totuși cartea Proverbelor spune că Dumnezeu urăște mândria. Nu contează dacă este mândrie religioasă, mândrie spirituală, mândrie etnică sau rasială. Orice formă de mândrie își are rădăcina în comparația cu alți oameni. Dar sfințenia privește doar la Isus. Deci nu putem fi mândri și sfinți. Mândria defapt devine o piedică în procesul sfințirii.

De multe ori mândria își are rădăcina în păcate. În ocazii diferite mărturisindu-i lui Dumnezeu păcatele mele îi ceream să-mi cerceteze inima și am descoperit că rădăcina unor păcate care îmi nenorocea viața era mândria. Dumnezeu m-a lăsat să cad pentru a-mi arăta ce era în inima mea. Mândria este în inima râului din această lume. Lucifer a fost aruncat din cer pentru că a devenit mândru. Adam și Eva au fost alungați din grădina din cauza mândriei lor. Eu și cu tine suntem scoși de pe drumul sfințeniei atunci când permitem să devenim mândri.

Dați-mi voie să vă încurajez să luați câteva minute și să vă rugați rugăciunea psalmistului: "Doamne cercetează-mi inima și vezi dacă există ceva rău în mine". Cere-i lui Dumnezeu să expună orice sămânță de mândrie care există în stare latentă. Cere-i lui Dumnezeu să te elibereze de egoismul tău. Dumnezeu nu va disprețui o inimă zdrobită și un duh mâhnit. El dorește să vadă o inimă smerită. El pune acea inimă pe drumul sfințeniei.

PĂCATUL MÂNDRIEI

...Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți. Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța. - Iacov 4.6,10

Zi de piață. Printre diferitele standuri se află și unul cu Biblie. Un om se apropie și deschide o discuție. Vizitatorul susține că el nu a păcătuit niciodată și astfel nu ar avea ce să recunoască în fața lui Dumnezeu. Atunci, omul de la stand îl întreabă: „Nu ați mințit niciodată, nu ați furat, nu ați dușmănit sau înșelat pe cineva?” Cel întrebat susține mereu: „Nu! Niciodată!” – „Foarte bine, atunci puteți fi mândru că nu ați păcătuit niciodată-tă.” – „Așa este.” – „Înseamnă că primul dumneavoastră păcat este mândria.” Vizitatorul începu să râdă cu subînțeles.

Da, mândria este un păcat mare; el este și primul păcat, care a dus pe Adam și Eva departe de Fața lui Dumnezeu. Diavolul a înșelat pe primii oameni amăgindu-i că vor fi ca Dumnezeu, dacă vor mânca din pomul oprit. Mândria din inima celor doi i-a dus până acolo, încât au trecut peste porunca divină. Urmările sunt cunoscute. Păcatul a venit în lume și a tras tot neamul omenesc în suferință și moarte. Trebuie să acceptăm că mândria este o piedică în calea fiecărui om de a se apropia de Dumnezeu; dacă suntem sinceri, vom recunoaște acest adevăr. Dacă recunoaștem acest păcat, Mântuitorul ne va ierta și ne va da pacea Sa.

Contrastul mandriei

Autor: Petru Popovici

Apostolul Pavel, deși a fost cel mai învățat dintre creștinii vremii sale, s-a smerit mai mult decât toți ceilalți, în trei rînduri, el folosește superlative de smerenie în legătură cu starea sa. În anul 59, cînd scrie fraților din Corint, el spune: "Eu sînt cel mai neînsemnat dintre apostoli, nu sînt vrednic să port numele de apostol" (I Corinteni 15.9). Cinci ani mai tîrziu, în anul 64, el spune: "eu sînt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții" (Efeseni 3.8). Iar în anul 65, el se numește primul dintre păcătoși sau cel mai mare păcătos (I Timotei 1.15). Nu e de mirare că a avut mare har, fiindcă celor smeriți Dumnezeu le dă har.

Scuturi ce n-au apărut - în I împărați 10.16-17 ni se relatează că împăratul Solomon a făcut două sute de scuturi mari de aur bătut și trei sute de scuturi mai mici de aur, pe care le-a pus în castelul său numit "Pădurea Libanului". Acestea erau scuturi de fală. Cu ele nu s-a cîștigat nici o bătălie. Ele nu au apărut pe nici un ostaș și nu s-au putut apăra nici pe ele, căci au fost luate de Șișac, faraonul Egiptului.

În împărăția lui Dumnezeu e bine să fii unealtă de lucru, nu de paradă.